

μπήγω

μπήγω κ. **μπήζω** κ. **μπήχνω**, ρ. [*<μσν. μπήγω, από το έμπηξα <ένέπηξα, αόρ. του αρχ. έμπήγνυμι*], χώνω κάτι πολύ βαθιά, ασκώ πίεση σε κάτι, ιδίως αιχμηρό, για να το εισαγάγω σε μια σκληρή επιφάνεια: «με δυο τρεις δυνατές σφυριές, έμπηξε το καρφί στο ξύλο || τράβηξε το μαχαίρι και του το έμπηξε στο στήθος».

- *μπήγω μια τσιρίδα*, βλ. λ. *τσιρίδα*.

- *μπήγω μια φωνή*, βλ. λ. [φωνή](#).

- *μπήγω τα γέλια* (τα κλάματα, τις τσιρίδες, τις φωνές), βλ. λ. *γέλιο* και αντίστοιχα λήμματα.

- *της τον (τη, το) έμπηξα* (*ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί*), της επέβαλα με βίαιο τρόπο τη σεξουαλική πράξη: «μόλις της τον έμπηξα, ούρλιαξε απ' τον πόνο».

- *το παίζε παίζε, φέρνει και το μπήξε μπήξε*, η κατάληξη των ερωτικών παιχνιδιών είναι η συνουσία: «να μην αφήνεις, κόρη μου, να σε φιλούν και να σε χαϊδεύουν, γιατί το παίζε παίζε, φέρνει και το μπήξε μπήξε».

- *του μπήγω τις τσιρίδες*, βλ. λ. *τσιρίδα*.

- *του μπήγω τις φωνές*, βλ. λ. [φωνή](#).

- *του μπήγω το μαχαίρι στο λαιμό*, βλ. λ. [μαχαίρι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας